

Sygn. akt: I 1 C 3313/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. D.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powoda B. D. kwotę 5 273,15 złotych (pięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt trzy złote piętnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 1 600 złotych za okres od dnia 16 lutego 2014 roku do dnia zapłaty,
- 1 600 złotych za okres od dnia 16 marca 2014 roku do dnia zapłaty,
- 1 600 złotych za okres od dnia 16 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty,
- 411,33 złotych za okres od dnia 14 maja 2014 roku do dnia zapłaty,
- 61,82 złotych za okres od dnia 14 maja 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powoda B. D. kwotę 1 467 złotych (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1 200 złotych (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Dnia 10 lutego 2014 roku powód Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego D. S. kwoty 227 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 04 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w uzasadnieniu wskazując, iż pozwany D. S. w dniu 20 marca 2013 roku korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu.

pozew – k. 1, 5 akt

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 17 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym – k. 8 akt

Z uwagi na niemożność doręczenia przedmiotowego nakazu zapłaty, stosownie do treści art. 502¹ § 1 k.p.c., Sąd Rejonowy w Gdyni postanowieniem z dnia 03 grudnia 2014 roku uchylił nakaz zapłaty.

postanowienie z dnia 03 grudnia 2014 roku – k. 25 akt

Zarządzeniem z dnia 18 grudnia 2014 roku ustanowiono kuratora dla pozwanego D. S., którego miejsce pobytu nie jest znane.

zarządzenie z dnia 18 grudnia 2014 roku – k. 27 akt

Oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 25 maja 2015 roku kurator oświadczył, iż podejmowane przez niego czynności nie doprowadziły do ustalenia miejsca pobytu D. S., nie zakwestionował on jednakże zasadności złożonego pozwu ani wiarygodności dołączonych do niego dokumentów, niemniej jednak wniósł o oddalenie przedmiotowego powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 20 marca 2013 roku D. S. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii nr (...) należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie pomiędzy przystankami (...) i (...) o godzinie 17:06 miała miejsce kontrola biletów.

Z uwagi na brak ważnego dokumentu przewozu, D. S. otrzymał od kontrolera biletów wezwanie do zapłaty za przejazd obejmujące wezwanie do uiszczenia należności za przewóz w wysokości 7 złotych oraz opłaty dodatkowej w kwocie 220 złotych, w terminie 14 dni.

D. S. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

niesporne

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionego dowodu z dokumentu przedłożonego przez powoda w toku postępowania w postaci wezwania do zapłaty nr (...) z dnia 20 marca 2013 roku, którego zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nim zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie był on kwestionowany w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości, zarówno w zakresie zasady, jak i wysokości.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 ze zmianami) – umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Stosownie zaś do treści art. 33a ust. 3 tej ustawy – w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty, zaś dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym przysługuje przewoźnikowi po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty, które uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania do zapłaty (art. 75).

W niniejszej sprawie powód Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. domagał się zasądzenia od pozwanego D. S. kwoty 227 złotych, wskazując, iż pozwany nie uiścił opłaty za przejazd komunikacją miejską – linią nr 713, wobec czego zobowiązany jest do zapłaty należności za przewóz wraz z opłatą dodatkową za brak odpowiedniego dokumentu przewozu.

Kurator ustanowiony dla pozwanego D. S., którego miejsce pobytu nie jest znane, nie zakwestionował ani zasadności złożonego pozwu ani wiarygodności dołączonego do niego dokumentu, ani też wysokości żądania powoda, wobec czego należało uznać ustalony stan faktyczny za bezsporny. Skoro zaś z przedstawionych dowodów wynika, że pozwany D. S. odbył podróż środkiem transportu należącym do powoda nie posiadając biletu, to zobowiązany jest on do uiszczenia na rzecz powoda zarówno właściwej należności za przewóz, jak i opłaty dodatkowej za odbycie przejazdu bez biletu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I wyroku z dnia 25 maja 2015 roku, na podstawie art. 16 w zw. z art. 33a ust. 3 w zw. z art. 75 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 ze zmianami) zasądził od pozwanego D. S. na rzecz powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) w W. kwotę 227 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty za okres od dnia 04 kwietnia 2013 roku (tj. od dnia następnego po upływie 14-dniowego terminu płatności żądanej kwoty) do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 1 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), a także na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1476), zgodnie z którym wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za

czynności radców prawnych, zasądając w punkcie II wyroku od pozwanego D. S. jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz powoda kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się: kwota 30 złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, kwota 30 złotych uiszczona przez powoda tytułem zaliczki na wynagrodzenie kuratora oraz kwota 60 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 05 czerwca 2015 roku